

жено, при Славѣйкова довеждаха безпрестанно турци, уловени въ окръжieto и подозрѣвани или като шпиони, или пакъ обвинявани въ подпалване, ограбване, убийство, и въ това, на конецъ, че тѣ сж башибозуци. Всѣкой отъ тѣхъ трѣбваше да се испита, още повече, че по многото обаждатъ кждѣ се намира турската армия, нейното число и движението ѝ, — сведѣния, необходими за началника на прѣдния отрядъ.

Славейковъ настоява да се разтърсатъ турскитѣ махали, понеже, по искането на Генералъ Гурко, турцитѣ сж дали само рѣждасалото, дѣто нищо не струва, оружие, а хубавото скриле.

Азъ се напълно съгласихъ съ това мнение на Славейкова и се обѣщахъ да моля за това разрѣшението на Негово Височество. Въ числото на задренитѣ има 6 души, обвинени въ убийствата на Баташкото клане; за това сжщъ се обѣщахъ да кажъ на началството. Прѣзъ деня идваха въ воната цѣли тѣлпи млади момци, които искаха оружие и патрони; азъ имъ дадохъ слово че ще попитамъ, да ли има за въ работа пушки изъ числото на оружието, взето отъ турцитѣ и освѣнъ това много се надѣвахъ, че ще ми разрѣшятъ отново да разтърсж турцитѣ и тогава съ новитѣ събрани пушки да се въоружжтъ ония, които пожелаатъ да постѣпатъ въ милицията.

Въ града се прѣсна слухъ за настѣпването на Сюлейманъ пашовата армия. Вечеръта се явихъ на Н. Максимияновича съ вечеренъ рапортъ за благополучието на града и да го моля да разрѣши разтърсването. «Съгласете се, де Прерадовичъ, че това може да породи вълнение и безрѣдци, ще бжджтъ случаи на съпротивления, на конецъ, гърмежи и убийства! Не, азъ немогж да се съгласж съ това; когато генералъ Гурко се върне, обърнете се за разрѣшение къмъ него!» Това ме малко загрижи! «Нъ, Ваше Височество, пакъ по-лошово ще бжде», позволихъ си да забѣлежж, «ако ний бждемъ принудени да отбраняваме града отъ неприятеля, който вече иде противъ насъ, ний ще имаме задъ гърба си неприятелско въоруженно население, тогава на ли ще е и отстѣпването по мъчно!» — Нъ мойтъ 4